

Het college van burgemeester
en wethouders van de
Gemeente Altena

Almkerk, 3 juni 2026

Betreft:
Advies Plan van aanpak toegangsvrije dagbesteding

Geacht college,

Wij hebben uw plan van aanpak ontvangen op 21 mei 2026 waarvoor onze dank.
Op 13 mei 2026 hebben wij met dhr. Groeneveld en dhr. Op den Kamp gesproken over het eerste concept waardoor een aantal van onze opmerkingen al werden meegenomen in het nu aangeleverde plan.

In onze vergadering van 2 juni 2026 hebben wij deze zaak besproken.

Wij zijn het eens met het feit dat in dit plan van aanpak de huishoudelijke ondersteuning niet is meegenomen op grond van de te verwachte maatregelen vanuit de overheid. Wel willen wij u attenderen op het feit dat wij u al langere tijd geleden hebben geadviseerd inwoners te benaderen voor het inschakelen van het eigen netwerk al dan niet het eigen vermogen bij een nieuwe hulpvraag in dit kader. Bij de huidige bijdrage wordt, zoals bekend, het eigen inkomen en/of eigen vermogen niet meegewogen en uitgegaan van het wettelijk bedrag van € 21,80 per vier weken. Vanzelfsprekend zou u daarbij een bijdrage kunnen vaststellen aan de hand van de hoogte van het eigen inkomen en/of het eigen vermogen. Dit kan mede gedaan worden door aan te geven dat de overheid binnen afzienbare tijd toch een bijdrage gaat vaststellen naar de hoogte van het inkomen en/of eigen vermogen.

Bovendien kan worden aangegeven dat hierdoor ruimte ontstaat voor anderen die het wellicht meer nodig hebben.

Daarnaast kan dit aanvragers stimuleren zelf een oplossing te zoeken in de directe omgeving. Het wordt dan aantrekkelijker voor mensen die het inkomen en/of vermogen hebben om zelf een oplossing te zoeken. We hopen ondanks de keuze om huishoudelijke ondersteuning niet mee te nemen in het plan van aanpak, dit advies wel mee te nemen in het communicatieplan. Overigens hebben wij op dit eerder uitgebrachte advies nimmer een reactie van u mogen ontvangen.

Wij begrijpen goed dat de komende tijd veranderingen nodig zijn door de vergrijzing en de personeelsproblematiek. Het lijkt echter ook reëel om te beseffen dat er door de vergrijzing juist meer voorzieningen nodig zijn i.v.m. toenemende vergrijzing. Wij vragen ons af hoe daar mee om te gaan. Alleen uit te gaan van “eigen kracht” door de problematiek bij de bewoners zelf te leggen lijkt ons wat te beperkt. We moeten dit probleem niet voor ons uitschuiven.

U geeft aan dat de algemene voorziening over indicatievrije dagbesteding in ieder geval mensen met dementie of niet aangeboren hersenletsel, (NAH) mensen met een GGZ-achtergrond en mensen met licht verstandelijke beperking (LVB) betreft.

Wij nemen aan dat deze doelgroep als eerste naar voren wordt gebracht c.q. wordt verwezen. In de nieuwe situatie dan zonder indicatie. Ook vragen wij ons af hoe voornoemde doelgroep daartegenaan kijkt.

De vraag kan rijzen of anderen naar de dagbesteding komen die niet tot voornoemde doelgroep behoren. Zij zouden zich min of meer gedwongen kunnen voelen. Wellicht is splitsing vanuit verschillende doelgroepen om aansluiting te kunnen vinden in afzonderlijke dagen een optie. Is daar bij de Hartenbrigade of andere locaties al ervaring mee?

Bij de genoemde (gewenste) voordelen op pagina 3 en 4 zouden wij ons graag willen aansluiten. Wij zouden hierin graag willen meedenken en/of betrokken blijven. Het meten hierin en het bepalen wie verantwoordelijk is voor deze aanpak lijkt ons nog wel een aandachtspunt. Ook lijkt het van belang om vast te stellen wanneer het geen succes wordt om de gehele doelgroep te bereiken dat tijdig wordt ingegrepen of aangepast.

Wij zijn het eens met de zaken die worden genoemd onder de punten “We sturen op zorgzame gemeenschappen”, “Stevige lokale teams”, “Gebiedsgerichte aanpak” en “Gebruik van kansrijke locaties”.

Om, zoals onder hoofdstuk 3 genoemde resultaten, te verkrijgen is een lange en intensieve procedure nodig waarbij de communicatie met bewoners, bewonersgroepen, zorgaanbieders en naar ons idee ook zorgverzekeraars absoluut noodzakelijk. In het communicatieplan wordt naar ons idee nog te veel aangestuurd op het omvormen van bestaande structuren in plaats van op personen die nu te lang onder de radar blijven.

Terecht wordt de vraag gesteld in hoofdstuk 3 hoe je mensen betreft ofwel hoe kom je achter de voordeur om mensen te bereiken die dreigen vast te lopen zoals in hoofdstuk 3 genoemd.

Wij hebben al eerder besproken dat minder gangbare vormen van communicatie voor het bereiken van resultaten keihard nodig zijn. Mensen veranderen nu eenmaal niet graag.

Wij vragen ook aandacht voor de mantelzorgers en vrijwilligers. Beiden staan onder druk. Geef speciaal aandacht aan de groep mantelzorgers. Het Sociaal Cultureel Planbureau publiceerde in mei dit jaar dat het ernstig belaste aantal mantelzorgers is toegenomen tot 600.000 personen.

<https://www.mantelzorg.nl/artikelen/nieuwe-cijfers-scp-tonen-aan-aantal-mantelzorgers-en-overbelasting-nog-verder-gestegen>

Wij zijn blij met de start van pilots op kleinere schaal, met de co-creatie van genoemde stakeholders en ook met de wat langere termijnplanning.

Bij de genoemde pilots lijkt het ons goed om de zaken die al goed gaan te benoemen in het plan van aanpak.

Ook adviseren wij u klemmend om een functionaris aan te wijzen die regie houdt en synergie weet te creëren. Deze moet in staat zijn te sturen en in te grijpen en/of te bemiddelen wanneer belangen botsen, wat zeker zal voorkomen.

Tot slot verzoeken wij u om op korte termijn opnieuw bijeen te komen ten einde de vorderingen te bespreken.

Uw reactie zien wij met belangstelling tegemoet.

Namens BASDA,

Henk Schouwenaars,
Voorzitter

Jos Stegeman,
lid

